ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-534, 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0.
Τρίμηνος	» 180	Ἀμερικῆς	$ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ 13-24

ΤΕΤΑΡΤΗ
24
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.18'.— Δύσις 5.6"
Κλήμεντος Πάπα Ρώμης

ΑΙ ΑΓΓΛΟΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ

Ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἐξέθηκε εἰς τὸ Βρεταννικὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὰς ἐν Γερμανίᾳ συνομιλίας του, προφανῶς δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν συμπεράσματά του, τὰ ὁποῖα δὲ βέβαιον, ὅτι καὶ ἡ Βρεταννικὴ κυβέρνησις συνήγαγεν ἤδη ἐκ τούτων τὰ συμπεράσματά της καὶ αὐτὴ τὰ ὁποῖα ἐγκρίνει κατὰ πόσον ἠνοίχθη ἐκ νέου ἡ Γερμανίᾳ συνομιλιῶν πρὸς τὴν δυνατότητα ἀγγλογερμανικῶν διαπραγματεύσεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ μιᾶς μονίμου εἰρηνεύσεως. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου καμμία ἀκόμη ἐπίσημος ἀνακοίνωσις, οὐδὲν ἐγένετο ἀνακοίνωσις, οὐδὲν δὲν πρέπει ν' ἀναμένεται, πρὶν ἡ κυβέρνησις προβῇ εἰς σχετικὰς δηλώσεις ὁ ὑπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, ὅπου προηγουμένως ἀνακοινωθῇ τὸ περιεχόμενον τῶν συνομιλιῶν τοῦ λόρδου Χάλιφαξ.

Ἐν τῷ μεταξύ, πρὸς πρόχειρον πληροφόρησιν τοῦ ὑπερεντεταμένου κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐκκοσμίου ἀπὸ διαφόρους κατευθύνσεις φανταστικαὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πληροφορίαι ἢ εἰκασίαι φύσεως ἐντυπωσιακῆς. Μεταξὺ τούτων περιλαμβάνεται καὶ ἡ πληροφορία, καθ' ἣν ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἐκόμισεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐρωτηματολόγιον τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, ἀποσκοποῦν εἰς τὴν διακρίβωσιν τριῶν κυρίων σημείων: Ἐὰν ἡ Ἀγγλία εἶνε πράγματι ἑτοίμη νὰ δεχθῇ τὴν καταβολὴν τῆς παραγράφου ἐκείνης τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ ἐπανοπλισθῇ; Ἐὰν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τὴν κατάργησιν τῆς παραγράφου ἐκείνης τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ κηρύσσεται ἀεροπορικὸν τὸ Παγκοσμίου Πολέμου; Ἐὰν εἶνε διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τὴν ἀπόδοσιν τῶν γερμανικῶν ἀποικιῶν, ἄνευ κανενὸς ἀνταλλάγματος ἐκ μέρους τῆς Γερμανίας ἢ ἐὰν ἀναγνωρίζῃ εἰς τὴν Γερμανίαν τὸ δικαίωμα, νὰ κανονίζῃ τὴν τύχην τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Γερμανῶν — δηλαδὴ νὰ προσαρτήσῃ τὴν Αὐστρίαν καὶ νὰ διεκδικήσῃ τὴν συγχώνευσιν εἰς τὸ Ράϊχ τῆς ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ γερμανικῆς μειονότητος. Καὶ μόνον ἡ διατύπωσις τῶν τριῶν αὐτῶν ἐρωτημάτων πείθει περὶ τῆς ἀνακριβείας τῆς εἰδήσεως. Ὄχι διότι τὸ τρίτον Ράϊχ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ θέματα τῶν ἐρωτήσεων τούτων, ἀλλὰ διότι ἡ τοιαύτη διατύπωσις τὸν θὰ ἤρκει διὰ νὰ κλείσῃ ὁριστικῶς τὴν θύραν οἱωνδήποτε διαπραγματεύσεων.

Ὑπάρχει, ὅμως, καὶ εἷς λόγος σοβαρώτατος, ὁ ὁποῖος θὰ καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν διατύπωσιν γερμανικοῦ ἐρωτηματολογίου πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Ὅταν ἡ Γερμανία, τὸν Μάρτιον τοῦ 1936, καταγγείλῃ τὴν συμφωνίαν τοῦ Λοκάρνο, ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιμόρτισεν ἓν ἐρωτηματολόγιον, τὸ ὁποῖον ἐπεδόθη εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν 8ην Μαΐου 1936. Ἐξῆτει δὲ δι' αὐτοῦ ἡ διευκρίνισις ἐπὶ μιᾶς σειρᾶς τῶν πολιτικῶν τοῦ τρίτου Ράϊχ: ἡ Γερμανία θὰ παρῃτεῖτο τοῦ λοιποῦ τῆς μεθόδου τῶν τετελεσμένων γεγονότων; Φρονεῖ ὅτι πᾶσα πολιτικὴ ἡ ἐδαφικὴ διάταξις ἐκπηγάζουσα ἀπὸ τὴν συνθήκην τῶν Βερσαλλιῶν εἶνε δυναμὸν νὰ καταγγελθῇ ὡς προϊὸν ἐκβιασμοῦ καὶ ν' ἀπορριφθῇ κατὰ τὴν μονομερῆ κρίσιν της; Πρέπει ἀπὸ τὴν 4ην παράγραφον τοῦ γερμανικοῦ ὑπομνήματος τῆς 31ης Μαρτίου 1936, νὰ συναχθῇ τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ κυβέρνησις τοῦ Βερολίνου δὲν ἐκπροσωπεῖ μόνον τὸ Ράϊχ, ἀλλ' ὁλόκληρον τὸ γερμανικὸν ἔθνος, ἤτοι τοὺς ἐν Αὐστρίᾳ, Τσεχοσλοβακίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐγκατεστημένους Γερμανούς; Ἡ Γερμανία θὰ δεχθῇ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως τὰ διμερῆ σύμφωνα μὲ ἐπιθέσεως, τὰ ὁποῖα θὰ συνῆπτε ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸ ὁποῖον ἐπιβάλλει κυρώσεις κατὰ τοῦ ἐπιτιθεμένου; Τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον, τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ Γερμανικὴ κυβέρνησις θὰ κρίνῃ σύμφωνα πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον, ἢ θὰ ἀναζητῇ ἁπλῶς συμβιβασμούς; Καὶ τελευταῖον. Τί ἐννοεῖ ἡ Γερμανία ὅταν ἀξιοῖ ὅπως τὸ Καταστατικὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν χωρισθῇ ἀπὸ τὴν βάσιν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Μήπως ἐννοεῖ ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δὲν πρέπει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ ἐδαφικοῦ καὶ πολιτικοῦ καθεστῶτος, τοῦ δημιουργηθέντος κατὰ τὸ 1919;

Εἰς τὸ φρετανικὸν αὐτὸ ἐρωτηματολόγιον δὲν ἐδόθη ἀπὸ τότε καμμία ἀπάντησις ἐκ μέρους τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως, ὡς ἐκ τούτου δὲ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν ὁ λόρδος Χάλιφαξ νὰ δεχθῇ νὰ γίνῃ κομιστὴς γερμανικῶν ἀντερωτημάτων, πρὶν δοθῇ ἀπάντησις εἰς τὰ φρετανικά.

Εἶνε προφανὲς ὅτι αἱ συνομιλίαι τοὺς εἰς τὴν Γερμανίαν εἶχον κυρίως χαρακτῆρα ἀμοιβαίας ἐξερευνήσεως διαθέσεων καὶ πρὸς τοῦτο ὁ πρόεδρος τοῦ Βρεταννικοῦ Ἰδιαιτέρου Συμβουλίου τοῦ Στέμματος ἦτο ἐνδεδειγμένος διὰ τὴν ψύχραιμον ἀντικειμενικότητά του. Οὔτως ἡ πρόσκλησις του ἐκ μέρους τοῦ κ. Γκαῖριγκ διὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς Θηρευτικῆς Ἐκθέσεως παρέσχε μίαν ἀμοιβαίως εὐπρόσδεκτον εὐκαιρίαν πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ ἐὰν ὑπάρχῃ ἡ δυνατότης μιᾶς ἀγγλογερμανικῆς συνεννοήσεως, ὄχι, βέβαια, ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῆς Γαλλίας ἐκ τῆς μιᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς Ἰταλίας ἐκ τῆς ἑτέρας.

"Οπως παρετηρήσαμεν ἤδη, μόνον αἱ ἀγγλικαὶ ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις πρὸς τὴν Βουλὴν θὰ πρέπῃ ν' ἀναμένωνται διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ ἂν ὅσα διημείφθησαν εἰς τὴν Γερμανίαν προηγάγον — καὶ εἰς ποῖον βαθμὸν — τὴν δυνατότητα τῆς ἐνάρξεως οὐσιωδῶν διαπραγματεύσεων. Μέχρι τῶν ἀνακοινώσεων αὐτῶν, τὸ μόνον θετικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κάποια ἐνδειξις εἶνε οἱ περὶ τοῦ ζητήματος τῶν γερμανικῶν ἀποικιῶν λόγοι τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ, μετὰ τὴν ἐκ Γερμανίας ἀναχώρησιν τοῦ λόρδου Χάλιφαξ— λόγοι, οἱ ὁποῖοι προεκάλεσαν δυσάρεστον μᾶλλον ἔκπληξιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης

Γαλλία καὶ Ἰταλία

Μετὰ τὸ ἄρθρον τῆς «Τριμπούνα»

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Νοέμβριος. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τὸ ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἡ «Τριμπούνα» τῆς Ρώμης ἐδημοσίευσε σχετικῶς μὲ τὰς γαλλοϊταλικὰς σχέσεις, προκαλεῖ τὴν ζωηρὰν προσοχὴν τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν κύκλων, τόσον διότι εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ἀπὸ μακροῦ χρόνου, καθ' ἣν σημαντικὴ φασιστικὴ ἐφημερὶς ὁμιλεῖ μὲ ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν περὶ Γαλλίας, τονίζουσα τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐξευρεθῇ τρόπος ἐπιτρέπων «τὴν ἐν Εὐρώπῃ συμφιλίωσιν τῶν διαφόρων κρατῶν, ὅσον καὶ διότι ἡ δημοσίευσις τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ συνέπεσε μὲ τὴν συνάντησιν Χίτλερ-Χάλιφαξ.

Καὶ εἶνε μὲν γεγονός, ὅτι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀνταπόκρισιν τοῦ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦ τῆς «Τριμπούνας», εἶνε ὅμως ἐξ ἴσου βέβαιον, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ διακοίνῃ κανεὶς ἐν αὐτῷ ἡμιεπισήμους ὑποδείξεις, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον δὲν συνηθίζουν τὰ ἰταλικὰ φύλλα ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς χώρας των χωρὶς προηγουμένως νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς ὑπευθύνους διαχειριζομένους αὐτήν.

Κατόπιν τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, τὰ ἐγκυρότερα γαλλικὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα παρατηροῦν, ὅτι ἡ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας ὕπαρξις σχέσεων, ἐδραζομένων ἐπὶ ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, εἶνε ἀπαραίτητος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ ὅτι οἱ Γάλλοι πάντοτε ἐλυπήθησαν διὰ τὰς παρεξηγήσεις, αἱ ὁποῖαι ἠγέρθησαν μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων καὶ τῶν δύο λαῶν, καὶ αἱ ὁποῖαι, ἀτυχῶς, ἰδιαιτέρως ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη. Ἐν τῇ πραγματικότητι, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1935, τίποτε δὲν ἔπρεπε πλέον ν' ἀντιτίθεται εἰς μίαν εἰλικρινῆ καὶ διαρκῆ γαλλοϊταλικὴν "συνεργασίαν. Σφάλματα, καὶ ἰδίως σφάλματα ψυχολογικῆς φύσεως — λέγει ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» — διεπράχθησαν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. Οὐδεὶς ὅμως, καλῆς πίστεως ἄνθρωπος, ἠμπορεῖ ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ὅτι ἡ Γαλλία κατέβαλε κάθε προσπάθειαν, ὅπως ἐξομαλύνῃ τὰς δυσχερείας αὐτάς, ἰδίως κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Αἰθιοπικοῦ πολέμου, ὁπότε καὶ ἔλαβεν ὀλίγας τὰς πρωτοβουλίας, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν μὴ ἐπεκταθῇ ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς πεδίου ἡ κρίσις ἐκείνη, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξευρεθῇ τρόπος εἰρηνικῆς διευθετήσεως τοῦ ὅλου ζητήματος, λαμβανομένων πάντοτε ὑπ' ὄψιν τῶν νομίμων συμφερόντων τῆς Ἰταλίας. Δὲν εἶνε ἡ Γαλλία, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐτορπίλλισε τὸ σχέδιον Λαβάλ-Χόαρ, ἐνῷ ἀντιθέτως εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐνώπιον μιᾶς καταφώρου παραβάσεως τοῦ συμφώνου κατώρθωσε νὰ περιωρίσῃ τὰς κυρώσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἡ Κ.Τ.Ε. ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ μόνον πεδίου. Σήμερον ὅμως ἡ «Τριμπούνα», παρὰ τὸ μετριοπαθὲς ὕφος τοῦ ἄρθρου της, κατηγορεῖ τὴν Γαλλίαν ὅτι, συμμετέχουσα εἰς τὴν «προσπάθειαν ἐκμηδενισμοῦ» τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Αἰθιοπικοῦ πολέμου, «διέπραξε τὸ μεγαλύτερον πολιτικὸν σφάλμα τῆς ἐποχῆς μας».

Τὴν ἄποψιν ὅμως αὐτὴν ἡ Γαλλία δὲν ἠμπορεῖ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ν' ἀποδεχθῇ, δεδομένου ὅτι τότε δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις της, αἱ ὁποῖαι ἐξεπήγαζον ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ἦτο μέλος τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τῆς ὁποίας μέλος ἦτο καὶ αὐτὴ ἡ Ἰταλία. Ἐὰν ἐπιθυμῇ κανεὶς νὰ εὕρῃ τὸ «μεγαλύτερον πολιτικὸν σφάλμα τῆς ἐποχῆς μας», παρατηροῦν οἱ ἐνταῦθα πολιτικοὶ κύκλοι, δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀναζητήσῃ ἐκεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἰταλία, ἐγκαταλειποῦσα εἰς χεῖρας τῆς Γερμανίας τὰς «θέσεις», τὰς ὁποίας εἶχεν αὐτὴ ἡ ἰδία ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ, κλονίζουσα ἀνεπανορθώτως τὸ μέτωπον τῆς Στρέζας καὶ ἱδρύουσα εἰς τὸ μέσον τῆς Εὐρώπης τὸν ἄξονα Ρώμης-Βερολίνου, ἐδημιούργησε μίαν ὁμάδα Κρατῶν μοιραίως εὑρισκομένων εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὰ λοιπά.

Μετὰ τὴν μικρὰν αὐτὴν ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθόν, τὴν ὁποίαν ἐπιχειρεῖ ἡ «Τριμπούνα» καὶ εἰς τὴν ὁποίαν μὲ ἀναλογον ὕφος ἀπαντοῦν τὰ Γαλλικὰ φύλλα, τὸ ἡμιεπίσημον

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΧΑΛΙΦΑΞ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΘΕΙΣΗΣ ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΠΩΣ ΤΗΝ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΑΞΩΝ ΡΩΜΗΣ-ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Καθ' ὃν χρόνον ὁ λόρδος Χάλιφαξ διεξήγε τας συνομιλίας του μετὰ τοῦ Χίτλερ καὶ τῶν ἄλλων ἡγετῶν τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν γερμανικὴν πρωτεύουσαν, ὁ πρωθυπουργὸς Τσάμπερλαιν ἔσπευδε νὰ ἀνακοινώσῃ ταυτοχρόνως μὲ τὴν κυβέρνησιν τῆς Οὐάσιγκτων, ὅτι τὰ δύο μεγάλα ἀγγλοσαξονικὰ κράτη εἶνε ἀποφασισμένα νὰ συνάψουν μίαν μεγάλης σημασίας οἰκονομικὴν συμφωνίαν. Ἡ εἴδησις, ὅπως ἦτο τὸ ἑπόμενον, ἐπροκάλεσε θόρυβον, ὁ ὁποῖος μόνον ἡ κάτωθι πρόωρος ἀγωνία τοῦ καινοῦ διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν ἀγγλογερμανικῶν συνομιλιῶν κατώρθωσε νὰ καλύψῃ πρὸς στιγμήν. Ὁ γερμανικὸς καὶ ὁ ἰταλικὸς τύπος ἀπεδέχθησαν μετὰ ποιᾶς τινος δυσθυμίας τὴν πληροφορίαν, διαισθανόμενοι προφανῶς ὅτι δὲν ἦτο τυχαία ἡ σύμπτωσις τῆς ἀναγγελίας περὶ ἐπικειμένης ἀγγλοαμερικανικῆς οἰκονομικῆς συμφωνίας μὲ τὸ ταξίδιον τοῦ λόρδου Χάλιφαξ.

Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἔγκυρα ὄργανα τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης καὶ ἰδίᾳ ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» ὄχι μόνον ἀπέφυγαν νὰ δώσουν εἰς τὴν σχεδιαζομένην συμφωνίαν τὸν χαρακτῆρα ἐπιδείξεως κατὰ τῶν δύο κρατῶν τοῦ ἄξονος, ἀλλ' ἔσπευσαν νὰ τονίσουν ὅτι αἱ δύο ἀγγλοσαξονικαὶ χῶραι οὐδένα προτίθενται νὰ ἀποκλείσουν ἐκ ταύτης, εἶνε δὲ διατεθειμέναι νὰ συζητήσουν τὰς διαφόρους γερμανικὰς ἀπαιτήσεις, νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας τῆς Γερμανίας καὶ νὰ ἐξετάσουν τὰς βασικὰς αἰτίας τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν τόσον τῆς Γερμανίας, ὅσον καὶ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἰαπωνίας. Μέρος μόνον τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ συμφωνία θὰ ἔχῃ ἀναγκαίως καὶ πολιτικὴν σημασίαν, ὡς νέα ἐκδήλωσις τῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν ἐκτὸς τοῦ ἄξονος καὶ τοῦ τριγώνου κρατῶν. Ἡ κακὴ διάθεσις μὲ τὴν ὁποίαν ὑπεδέχθη τὴν εἴδησιν ὁ γερμανικὸς καὶ ὁ ἰταλικὸς τύπος μαρτυρεῖ ὅτι οὗτος συμφερίζεται μᾶλλον τὴν δευτέραν ταύτην ἐκδοχὴν καὶ ὅτι θεωρεῖ τὰς ἐξηγήσεις τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» ὡς διπλωματικὰς ἀφροτάς. Εἶνε ὅμως ἀληθὲς τοῦτο; Πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὴν προσοχὴν ταύτην ἀγγλοαμερικανικὴν ἐμπορικὴν συμφωνίαν πολιτικὸς χαρακτήρ;

Αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι φαίνεται ὅτι ἐγκαταλείπουν σιγὰ-σιγὰ τὸ δόγμα τῆς λαμπρᾶς ἀπομονώσεως. Ὁ λόγος τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ροὺσβελτ εἰς τὸ Σικάγον τὴν 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου, ἀπετέλεσε σαφῆ ἐκδήλωσιν τῶν ἀπόψεών του ἐπὶ τῆς σινοϊαπωνικῆς ὑποθέσεως. Συνέπεια τούτου ὑπῆρξεν ἡ ἀρκετὰ αὐστηρὰ ἀπόφασις τῆς Συνελεύσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ τῆς Διασκέψεως τῶν Βρυξελλῶν. Παραλλήλως ὅμως παρετηρήθη καὶ κάποια ὑποχώρησις. Εἰς τὰς Βρυξέλλας προσεκλήθη καὶ ἡ Ἰαπωνία, ἀλλὰ ἡ ἄρνησις της ὅπως μὴ μετάσχῃ τῆς διασκέψεως δὲν ἔσχε καμμίαν συνέπειαν. Ἡ ἀμερικανικὴ ἀπομόνωσις ἀπομονώνει μὲ τὴν σειρὰν της τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἐναντι τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας, αἱτινες ἔχουν συνδέσει τὴν τύχην των. Εἶνε πολὺ φυσικόν, λοιπόν, καὶ τὰ ἄλλα κράτη, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε τόσον δυναμικά, νὰ θελήσουν νὰ σταθεροποιηθοῦν ἀμοιβαίως.

Ὁ λόγος τοῦ Σικάγου, ἐξησθένισεν, ἀφ' ἑτέρου, τὴν θέσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἤπειρον. Ὁ παναμερικανισμὸς στηρίζεται σήμερον ἐπὶ τῆς οὐδετερότητος, ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀπομονώσεως. Ἀλλὰ εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν ἔχουν ἤδη ἀρχίσει νὰ ἐκδηλοῦνται διάφοροι ἐπιρροαί, αἱ ὁποῖαι καλλιεργοῦν ἐντόνως τὴν ψυχολογίαν τῆς οὐδετερότητος. Ἡ ἀντίθεσις τῆς Οὐάσιγκτων πρὸς τὴν ψυχολογίαν ταύτην, ἐξασθενίζει τοὺς δεσμούς, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς ἀμερικανικῆς ἠπείρου, δι' αὐτὸ δὲ καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι κλίνουν πρὸς μίαν συνεννόησιν πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν, ἡ ὁποία θὰ ἀπετέλει ἱκανοποιητικὴν ἀντιστάθμισιν τῶν τυχὸν ζημιῶν. Μία συνεννόησις μὲ τὴν Ἀγγλίαν θὰ ἀσκήσῃ ἰσχυρὰν ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο ἰσχυρῶν κρατῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, ἐπὶ τῆς Ἀργεντινῆς, ἡ ὁποία εἶνε ἡ ὀλιγώτερον θιασώτρια τῆς πανομερικανικῆς ἀπομονώσεως, συνεργαζομένη εἰς τὴν Γενεύην στενῶς μὲ τὴν Ἀγγλίαν.

Ὁ λόρδος Χάλιφαξ καὶ ὁ Χίτλερ περιπατοῦντες εἰς τὸ Μπέργκτεσγκάντεν κατὰ τὴν πρὸ ἡμερῶν συνάντησίν των

Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Λονδίνου καὶ Οὐάσιγκτων θὰ λήξουν μόλις κατὰ τὸν προσεχῆ Μάρτιον. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις χρειάζεται μίαν προθεσμίαν ἐννέα ἑβδομάδων, κατὰ τὸ διάστημα τῆς ὁποίας αἱ ἐνδιαφερόμεναι βιομηχανίαι θὰ συζητήσουν μετὰ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν τὰ κλιμάκια τοῦ νέου δασμολογίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐφαρμοσθῇ ἔναντι τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοκρατορίας. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ συμφωνία δὲν πρόκειται νὰ ἐπιφέρῃ ἀναθεώρησιν τοῦ σημερινοῦ δασμολογίου. Τὸ Κογκρέσσον ἔχει ἤδη ψηφίσει ἕνα νόμον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Πρόεδρος ἐξουσιοδοτεῖται νὰ μειώσῃ (ἢ νὰ ὑψώσῃ) κατὰ 50 % τὸ ἰσχῦον δασμολόγιον. Ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις, ποιουμένη χρῆσιν τοῦ προνομίου τούτου, ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ συνάψῃ διάφορους ἐπωφελεῖς ἐμπορικὰς συμφωνίας, ὅπως ἡ μετὰ τῆς Σουηδίας. Ἡ προσεχὴς συμφωνία μὲ τὸ Λονδῖνον θὰ ἀποτελέσῃ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἁπλοῦν ἀντίγραφον τῶν συμφωνιῶν. Μεταβολὴ πολιτικῆς ἢ παραχωρήσεως νέων ἢ ἐκτάκτων προνομίων δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ. Ἐξ ἄλλου αἱ συνομιλίαι προσβλέποντο ἀπὸ ἑτῶν καὶ ἤρχισαν ἀπὸ μηνῶν. Ἡ νέα οἰκονομικὴ κρίσις τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἐξαναγκάσῃ τὸν Ροὺζβελτ νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς μεγαλύτερον ἀκόμη βαθμὸν τὴν πολιτικὴν τῆς αὐταρκείας. Ἡ σωτηρία δὲν ἔγκειται εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀπομόνωσιν, αἱ δὲ προσπάθειαι, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐπὶ ἐθνικῆς κλίμακος ἀπὸ τετραετίας, ὑπῆρξαν ἀνεπαρκεῖς, διότι αἱ δυσχέρειαι ἐπανεμφανίζονται. Γίνεται ὅτι οὐδόλως ἀποκλείεται νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ Ροὺζβελτ τὴν προσεχῆ ἀγγλοαμερικανικὴν συμφωνίαν πρὸς τόνωσιν τῆς πολιτικῆς ἀλληλεγγύης μετὰ τῆς Ἀγγλίας, τὴν ὁποίαν χρειάζεται ἡ Ἀγγλία, διὰ δράσιν εἰς τὴν Ἀσίαν ἢ ἀλλαχοῦ.

Η «ΠΡΩΪΑ» ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΕΠΕΙΟΙ ΚΑΙ ΑΝΙΓΡΙΔΕΣ

ΤΟΥ κ. Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Περνῶντας ἀπὸ τὴν Ἦλιδα στὴ Μεσσηνία, τὴ χώρα μὲ τὸ γλυκύτατο κλῖμα, μὲ τὴ μαγευτικὴ ἀκροθαλασσιὰ καὶ μὲ τὴν μαλακὴ διαμόρφωση τοῦ ἐδάφους, αἰσθάνομαι εὐχαρίστηση νὰ θεωρῶ σκοπὸ καὶ κίνητρο τῆ ἀναζήτηση τῶν Ἀνιγρίδων, ποὺ κάθονται μέσα στὴ σκοτεινὴ τους σπηλιὰ ἀπὸ τὰ πανάρχαια χρόνια καὶ γιατρεύουν τοὺς ἀρρώστους. Ἡ Τριφυλία εἶνε μιὰ χώρα γοητευτική. Συνταιριάζει τὴν δμορφιὰ τοῦ δασωμένου βουνοῦ μὲ τὸ θέλγητρο τῆς ὁλοφώτεινης θάλασσας καὶ τὴν ἀφθονία τῆς ἐλαστήσεως μὲ τὸν πλοῦτο τοῦ ἱστορικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ ξένος θὰ ἀντικρύσῃ τὰ τενάγη τῆς Ἀγουλινίτσας ἴσαμε τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ κατασταλάξῃ στὴν Κυπαρισσία, γιὰ νὰ συμμαζέψῃ τὶς ἐντυπώσεις του, δὲν τοῦ ἀπομένει ἡ αἴσθηση, πὼς ὅλο αὐτὸ εἶνε ἄλλο πρᾶγμα. Οἱ μεταμορφώσεις τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος εἶνε τόσο ἀπροσδόκητες καὶ τόσο θελκτικές, οἱ ἀλλαγὲς τῆς φυσιογνωμίας τοῦ τόπου εἶνε τόσο ἐλκυστικές, ποὺ θέλοντας καὶ μὴ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ παρατείνῃ κάπως τὸ ταξίδι του καὶ νὰ κοιτάξῃ ἐρευνητικότερα καὶ στοχαστικώτερα τὰ κατατόπια ποὺ διατρέχει. Ὁ κάμπος εἶνε στενὸς μὰ γεμᾶτος ὀργασμὸ τὰ βουνὰ στέκουν στὸ φῶς μακρύνὸς, δὲν ὑπῆρχε ὀπτικὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὴν ἀκροθαλασσιὰ ἀπὸ τὸν Ἄραξο καὶ τὴν Κυλλήνη ἴσαμε τὴν Ἀκράτα καὶ τὸ Σελινούντα,

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Άρλεττ».
ΑΛΗΘΕΙΑ. Μάντρα Λάτσι.
ΑΡΓΥΡΟΠΟΛΟΥ. (Αργυρόπουλος). «Φρίκη στον Νείλο».
ΙΝΤΙΑΝ. (Ινδικόν Κονκίνγκ). "Η κυρία με τα κόκκινα μαλλιά".
ΜΟΝΤΙΑΝΑ. «Η φλογέρα μας». Έπειδή-ΚΕΡΤΗΚΟΝ. «Άρτσεναλίνη».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Μακβέθ».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΑΘΗΝΑΙ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΟΡΦΕΥΣ. (Ορφέ). «Η μεγάλη εφεύρεσις του Νόμπελ».
ΕΛΛΑΣ. (Μαν). «Μετσόβιον».
ΚΡΟΝΟΣ. (Πλ. Ομονοίας). «Ο κυνικός».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Άγγελοι όλες τις νυκτιές».
ΡΕΞ (Πανεπ.). «Το δικαίωμα ζητάμε της ζωής».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Στον Άρκτικό».
ΣΥΝΕΔΡΙΟ. «Στον Άρκτικό».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Πέρα Δύσεως». Από 10 π.μ.
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Πέρα απ' το δικαιοσύλλογο».
ΑΡΤΕΜΙΔΑ. «Έρωτας κακιάς».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Η άγνωστος».
ΙΡΙΣ. «Δε γουλιανούν».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ο στρατηγός πέθανε την νύχτα».
ΟΔΕΟΝ (Κοδ.). «Ένα παράξενο κορίτσι».
ΑΘΗΝΑ. «Η ζωή μου για σένα».
ΑΤΘΙΣ. «Η κυρία με τα κόκκινα».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ιδανικός Σύζυγος».
ΑΡΤΙΝΟΝ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ. «Κλειστό φορτίο».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. Πρώτη προβολή του Σοβιετικού
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Θωτής στην Κίνα».
ΠΑΛΛΑΣ. (Παγκρ.). «Τσιγγάνος».
ΡΕΞ (Πανεπ.). «Έβδομη μέρα».

Πειραιώς και Προαστίων

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Το ένκλημα ένός άθωου».
ΑΛΚΜΗΝΗ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΚΑΠΙΤΩΛ. «Η ιστορία γράφεται την νύχτα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Επαναστάσεις στο Πεκίνο».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΣΥΝΕΔΡΙΟ. «Νίνα Πετρόβνα».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ο Γκάνγκστερ θάνατος».
ΧΑΪ-ΛΑΪ. «Ο γιος του Σαπόγιεφ της Γαλλίας».

Διάφορα

ΕΤΟΥΑΛ (Κολ.). «Ο μικρός Κρόνος (Ν. Ιωνία). «Ανθρωπος χωρίς φόβο».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «Εφ' ημέρας ή ζωή».
ΦΟΙΝΙΞ (Κοκκ.). «Η ζωή μου για σένα».
ΦΡΕΑΤΤΥΣ (Βοτ.). «Κλειστό φορτίο».
ΕΚΡΑΝ. «Η ζωή μου για σένα».

Διευθυντής του Τυπογραφείου
'Εμμανουήλ Γ. Κασσιμάτης
Πρόεδρος — Πλουρογιάννου 19

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

Γαλήνη

Μέσα στη νοτερή ατμόσφαιρα της έλξης, που έκανε πιο ψυχρή εξ αδιαφορία και αλλοφροσύνη του τοπίου, η γέρα ήταν αρκετά ζεστή στα σπίτια της, προσπαθούσε στην λιακάδα του χωριού. Βέβαια, δεν καταλάβαινε πια πολλά πράγματα, ότι δηλαδή τα γέλια του κατά εμθρύου, και δεν σε φιλούσε ξέγνοιαστα, αλλά μια βαθιά γαλήνη ήταν ό πλούσιό της απλώς στις γερασμένες τους μορφές μέ τις βαθιές ρυτίδες, κι άλλοι μισόκλειναν τα μάτια τους, άλλοι μισοσήκωναν το κεφάλι, κι' άλλοι ξεταυρόδενταν τα ρασιασμένα χέρια τους, άκουμπώντας στο ραβδί τους, στο χτένι τους ή στο γρίγματα του σταδιοδρόμου.

Τ' άκουε δλοι αυτοί διορίτες από έκείνους που δρόσιν και προτάχτη-σαν την αποτα τους στην μακρινή άλλοτε γειτονιά, άνθρωποι μαγαζάτορες και δουλεμπόροι, ιατροί, φαρμακοποιοί και λιβοζόοι, μαμμαράδες και μαραγκοί. Θα δουλεύαν ακόμη σύγκαιρα, δλιγ-την εβδομάδα ή περισσότερο τους παραγυιός και τους καλφάδες, μα σήμερα, Κυριακή, είχαν δλοι φορέσει τα καλά τους, τα ρολόγια τους με τις χρυσές καδένες, και φορτώνταν τον πόνο βαλλιά στη μέση, έτσι, ό-ραδιασμένοι σπρα σταδιο της ζωής, ένα τους, οι πρώτοι της γειτονιάς, κι' οι πρώτοι της πολιτείας. Σίγουρα, θ'χαν άπάνω σπίτι μέ διαμαντιφός, από κείνα που μένουν άκόμα στα μεγάλα σπίτια και τις πολυκατοικίες, που έφτασαν ίσαμε εκεί... Σ'ουρανό, που τα' σχιτσα οικοπεδα, θά ήταν ακόμη δλότε τους, από σίγουρα, τά θάμαγαζά τους, που δρονταν σήμερα από τα δουλειάς δλη τη βδομάδα, και σήμερα ήταν κλειστά, κλειστό, θά ήταν γεμάτα ζωή, δουλειά και σπούδαση... Μά, άν ήταν έτσι, πού θα μπορούσε κανείς νά γλιέγη, ήταν ή χαλήνη τους...

Τα πρόσωπα έκείνα, έζων κάτι, πού κανένα, δσο γήλια κι άν σε πιάσει, πουθενά δεν θα μπορέσεις νά τό βρεις: τη ειρήνεια και την γαλήνη, πού δίνει το συνειδός σε κείνους πού έζησαν "Ηταν γαλήνιοι, κι' εύτυχισμένοι, κι' ένα τέτοιο πρόσωπο δεν μπορεί παρά νά φέρνει την περηφάνεια του πλάσματος, την άλαζονεία μιάς δόξας, άλλά τό σταμάτησε το χαμόγελο του αισθήματος του κατόρθωμα του κάσημερινού τους μόχθου.

Γ. ΛΝΝΙΝΟΣ

Αί άρχαίαι παραστάσεις του Βασιλικού Θεάτρου

Έντατικώς και από τώρα άρχισαν εις το Βασιλικόν Θέατρον αι δοκιμαί του έργου, το οποίον προσφέρει εις τον κόσμον το αρχαίον δράμα, σύσως δοτε μη προσεχθή σοβαρώς άλλοτε τόσο το παρασκεύης ελλείψει έπαρκούς χρόνου.

Την 1η Βασιλικού Θεάτρου θεωρήθη-σφαιραν ήδη δεκαπέντε νεανίδες και δέκα νέοι, οι οποίοι δοκιμάζονται υπό των κ.κ. Μπαλάνου του Βασιλικού Θεάτρου, σκηνοθέτου της Λυρικής Σκηνής, Μαρίνου Κατσαΐτη, χορογράφου της Λυρικής Σκηνής, και Μαρίνου Σπυρόπουλου, καθηγητού της Ιστορίας των αρχαίων ελληνικών δραμάτων του Πανεπιστημίου. Μόνον κατά τό δεύτερον μέρος του αρχαίου παραστατικού καθιερώθη μουσικός το τρίτο μέρος του αρχαίου παραστατικού καθιερώθη μουσικός το δεύτερον και τρίτον μέρος. Σκοπός των παραστάσεων τούτων είναι η εκλογή και η εκπαίδευσις των χορευτών και χορευτριών, οι οποίοι θα χορεύσουν εις τας παραστάσεις του Βασιλικού Θεάτρου. Ο κ. Σκαλκώτας, ο οποίος έχει αναλάβει την μουσικήν επένδυσιν του αρχαίου δράματος, θα ασχοληθή μόνον προσωπικώς με τους χορευτάς και τας χορευτρίας, αφού ήδη έχει τελειώσει την μουσικήν επένδυσιν του δράματος.

Μετά τας δοκιμάς αυτάς θα γίνουν δοκιμαί μετά των ηθοποιών, οι οποίοι θα λάβουν μέρος εις τας παραστάσεις. Ο κ. Μαρίνος Κατσαΐτης, ο οποίος θα σκηνοθετήσει το αρχαίον δράμα, θα αναλάβη την σκηνοθεσίαν του μόνον κατά τας τελευταίας πρόβας, αφού πρώτον έχουν γίνει δοκιμαί μετά των ηθοποιών και των χορευτών.

Τα έξοδα των παραστάσεων τούτων θα καλυφθούν από τον κρατικόν προϋπολογισμόν.

Μουσική

Ή Β' συναυλία συνθρομητών

Έξακολουθεί, δυστυχώς, ό καλλιτεχνικός ευκοσπλασμός εις τας προγραμματικάς των συναυλιών της Συμφωνικής Ορχήστρας του 'Ωδείου 'Αθηνών. Πλησίασεν τουλάχιστον στο ύψος της Σάμπρας δεν μας έλπιζε και πολλά πράγματα. Το έργον αυτό στηρίζεται προφανώς επί ένος «προγράμματος», όπου γενικότερον ενιαίαν μερικαί τοιητικαί φράσεις, μερικά ελληνόφωνα τραγούδια κλπ. Αλλά δυστυχώς, ούτε καν αυτό απετέλεσεν τη βάσιν του τόσον εις την ανάπτυξιν γραμμής, όσον και εις τας λεπτομερείας. Εις μάτην δίωμ ό άκροατής περιμένει νά δη κάποιαν κάπου σύμφωνον προς αυτό, που έδοξάσατε, είς μάτην περιμένει ή άκουση κατι άναλογον προς τα Γεθσημανεί ή κλάυσι, που άγγιξε ό Σωτήρ. Εκατον το μακρού διλιπά έτρεχε να βρή την δική σας ψυχή, ένα άπόσπασμα, μιάν φράσιν από τας σκληρές ήμέρες της Γεθσαλήμ!... Η καρδιά πλημμυρίζει από ιερές άναγνήσεις, και Σε Σε τρεύς... και θέλει νά κομπή, έ-ξαφνα... ανακούστε... Τι; Τι ακούτε; Μία άσοφεια και μία πτοχεία είς τας λεπτομερείας, μία χαρακτηριστική έργον, το οποίον δεν είναι δυνατόν νά χαρακτηρισθή ούτε ώς μουσικόν, ούτε ώς θρησκευτικόν, ούτε ώς τίποτε άλλο. Μία άσοφεια και πτοχεία είς τας λεπτομερείας, είς τας μικρές λεπτομερείας, που κάνουν τον άνθρωπον νά σκέπτεται πόσον μικρός είναι ό άνθρωπος και πόσον μεγάλος ο Θεός, όταν δεν έλαβε τον κόπον νά δημιουργήσ τα στοιχεία του κόσμου, τα οποία δεν ήμπορούν νά σταματήσουν ούτε και τη στιγμή τας τας πραγματικότητος και της σκληράς άληθείας: ότι ό τόπος μας δεν εσηκώνει άκόμη προγράμματα του τύπου εκείνου.

Και θα είχε κανείς άδικο την καλήν βιάθεσιν να παραβλέψη κατ' αυτόν τον καλλιτεχνικόν αύτό ολίσθημα, εάν η άπόδοσις είς σπέρμα-τος ήτο τουλάχιστον καλή. Αλλά δεν ήτο καθόλου τοιούτον. Ελάττωμα μέγα ήτο η άπουσία ακριβείας και ένότητος. Ο μαέστρος Σάμπρας δεν έδωσε μίαν στιγμήν την εντύπωσιν ότι ήξερε τι θέλει και τι ήθελε νά κάμη. Ο συνδυασμός των δύο χορωδιών, ο συνδυασμός της ορχήστρας με τας χορωδίας, ο συνδυασμός των σολιστών με τας χορωδίας και την ορχήστραν, όλα αυτά ήσαν πράγματα τα οποία δεν ήξεραν καθόλου. Ούτε ρυθμός, ούτε ένότης, ούτε ακρίβεια, ούτε τίποτε. Μία άπόλυτος

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον της 23ης Νοεμβρίου, κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Είς χρυσόν	Εἰς δραχμάς
1881 .... Π. 3510	1928 .... Π. 4350
1887 .... Π. 3510	Ἀπαλλ. .... Π. 345
Μονοπωλ. Π. 2840	Ποιπ. Χορ. 32
Τράπεζ. 2700	Ἐπιτ. 18
Σιδ. Π.Α. Π. 3400	Κλ. Θεσσ. 1900
Ἀγροτ. 2700	Ἀγροτ. 57.50
Θεσσ.-Μον. 2700	Ἀγροτ. Χορ. 57.50
Θεσσ.-Κων. 250	Μετανομ. Π. 243.50
Ἀγροτ. 2700	Ἐνπ. Γεωρ. .... 68.—
Ἐλλ. Σιδ. 2800	Ἐλλ. Δοκ. .... 361.—
110 Ἐκατ. 2750	Ἀνατολ. Βτ. 765.50
500 Ἐκατ. Π. 2700	Ποιμ. Χορ. 52.75
Προπαγ. 5040	Ποιμ. Χορ. 52.75
Ἀγρ. Πίστ. 1924	Ἀγρ. Πίστ. 1924
Ἀγροτ. 6500	
Ἀγροτ. 4650	
Σπ. Ἐπειρ. 2800	
Πειραιῶς 4390	
Παρ. 1931 Π. 3630	

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

	Ἀργυρόχρυσα
1912 ΣΠΑΙ 2300	Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—
Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—	Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—
Ἐκκαθαρ. 142	Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—
Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—	Ἀργ. Ἐπειρ. .... 1.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	Σιδηρόδρομοι
Ἐθνικὴ 1640	Ἀττικὰ 716
Ἀθηνῶν 680	Σ.Π.Α.Π. 375
Ἐμπ. Πίστ. 310	
Ἀγροτικὴ 99	Κατοπτρικὴ .... 1.—
Καραβανλῆ 2150	Ψυχ. Πειραιῶς 410
Πίστεως .... 1.—	Ἀσβεστ. .... 1.—
Λαϊκῆς 3000	Ἐθν. Ἀσφ. 18
Ἀθηνῶν .... 1.—	Ἀσφ. Πρόνοια .... 1.—
Πειραιῶς 202	Ἡράκλειος 35
Κρήτης .... 1.—	Ἀσφ. Ἀστὴρ 180

ΣΗΜ. Α = Ἀγοραστοί, Π = Πωληταί, = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶναι σταθερὰ μὲ συμπεφωνημένους ὅρους.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Δελτίον Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος της 23ης Νοεμβρίου 1937

Ἐπὶ	Ἀγορᾶ	Πωλήσει
Λονδίνου	546.—	550.—
Νέας Ὑόρκης	111.—	113.—
Παρισίων	3.68	3.78
Βρυξελλῶν	12.—	12.30
Ἀμστερνταμ.	560.—	564.—
Ζυρίχης	25.—	25.50
Στοκχόλμης	28.—	28.75
Βερολίνου	3.71	3.75

ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ

Ἀφροκρατικὰ	0.60	0.65
Βουκουρεστίου	0.50	0.65
Ἀγγλικαὶ	540	41.50

ΤΙΜΑΙ ΧΑΡΤΗΡΙΚ

Παρισίων	3.68	3.78
Πολωνίου	3.86	3.94
Ἑλβετίας	25.—	25.50
Πράγας	3.05	3.09
Ἀμστερνταμ.	560.—	564.—
Βουδαπέστης	23.50	24.—
Βερολίνου	3.71	3.75
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—

ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ	19/11	22/11
1881-84	21	21
Πανελληνίου	21	21
Ἐθνικῆς	28	28
Ἀγροτ. Πίστ.-Δαν.	25	25 ½
Κεφαλοδουκείου	25	25 ½
Ἑλλην. Σύνδ.	27	27
Λάρυσσ.	28	28
Ἀγροτ.	28 ½	28 ½
1914	28 ½	28 ½
Προσφυγικοῦ	33	32 ½
Σταυρουπόλεως	33	32 ½
Ἀγροτ. Πίστ.	33 ½	32 ½
Δ. Παραγωγικοῦ	33 ½	32 ½
Παραγωγικοῦ	43 ½	42 ½

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΤΙΤΛΟΙ	19/11	22/11
Ἀγροτικῆς	176	176
Σιδ. Θεσσαλίας		242

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κλείσιμον 23ης). Ν. Ὑόρκ, συναλλαγὴ ἀφορμῆς αἱ ἑξῆς: Παρίσιοι 12.381, Ὀλλανδίαι 9.00.68, (τιμὴ τῆς 07, Δυάρχες 21.413.

Ν. ΥΟΡΚΗ (ἀνοίγει 23ης). Λονδῖνον 500.132, Παρίσιοι 3.40 1/4, Ὀλλανδία 55.55, Βρυξέλλαι 12.32 ½, Σουηδία 27.112, Ἑλβετία 23.16.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Κλείσιμον 22ας Νοεμβρίου, Μεταφυτὸ 1913, τριῶνυξ 1516)3.

Ἀνοίγει 23ης Νοεμβρίου

ΒΑΜΒΑΣ. Ν. Ὑόρκη, Δεκέμβριος 7.75, Μάρτιος 7.85, Μάϊος 7.95, Ἰούλιος 8.05.

ΒΑΜΒΑΣ. Ἀλεξάνδρεια, Δεκέμβριος 4.46, Μάρτιος 4.55, Μάϊος 4.60, Ἰούλιος 4.64.

ΔΑΝΑΕΙΟΝ. Ν. Ὑόρκη, Μάρτιος 13, Μάϊος 1.13 1/2, Ἰούλιος 1.13, Σεπτέμβριος 1.18.

Λονδίνου, Δεκέμβριος 3.10 1/2, Μάρτιος 3.10 1/2, Μάϊος 3.10 1/2, Ἰούλιος 3.10 1/2, Σεπτέμβριος 3.10 1/2.

Ζυρίχης, Δεκέμβριος 22.34, Μάρτιος 22.34, Μάϊος 22.34, Ἰούλιος 22.34, Σεπτέμβριος 22.34.

Ἀμστερνταμ. Δεκέμβριος 7.12 1/2, Μάρτιος 7.12 1/2, Μάϊος 7.12 1/2, Ἰούλιος 7.12 1/2, Σεπτέμβριος 7.12 1/2.

Βρυξελλῶν, Δεκέμβριος 7.12 1/2, Μάρτιος 7.12 1/2, Μάϊος 7.12 1/2, Ἰούλιος 7.12 1/2, Σεπτέμβριος 7.12 1/2.

ΖΑΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη, Δεκέμβριος 1.11, Μάρτιος 1.11, Μάϊος 1.11, Ἰούλιος 1.11.

ΖΑΧΑΡΕΙΣ. Λονδῖνον, Δεκέμβριος 7.10 1/2, Μάρτιος 7.11 1/2, Μάϊος 7.11 1/2, Ἰούλιος 7.11 1/2, Σεπτέμβριος 7.11 1/2.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη, Δεκέμβριος 4.25, Μάρτιος 4.40, Μάϊος 4.45.

ΧΑΛΚΟΣ. Λονδῖνον, Μετρητοῖς 37)113 3)113 3)116, τριμήνου 37)116 - 37)117, τριμήνου 37)116 3) — 37)117, 3) ΣΤΕΡΡΟΣ. Λονδῖνον, τριμήνου 183)15, τριμήνου 183)15, τριμήνου 183 — 183)10.

ΣΤΑΝΝΟΝ. Ν. ΣΠΕΡΤΡΟΣ. Λονδῖνον, τριμήνου 183)15, τριμήνου 183)15, τριμήνου 183 — 183)10.

ΝΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ. Λονδῖνος, τριμήνου 13.57, Δεκέμβριος 9.58, Μάρτιος 9.58, Ἰούνιος 9.61, Σεπτέμβριος 9.61.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐγκατάστασις κέντρου ναυλώσεων εἰς Πειραιά

Εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς ἐφοπλιστικοὺς κύκλους ἐπληροφορήθη ὅτι ἡ ἐγκατάστασις ἑλληνικοῦ κέντρου ναυλώσεων εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν, ἡ ὁποία ἐκτελεῖ τὰ περισσότερα ταξίδια της μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐνῶ ἡ ἀγγλικὴ ἐμπορικὴ ναυτιλία ἐκτελεῖ τὰ περισσότερα ταξίδια της μεταξὺ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐγκατάστασις ἑνὸς τοιούτου κέντρου εἰς τὸν Πειραιᾶ θὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπίσης καὶ τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα ἐκτελοῦν ταξίδια μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν λιμένων τῆς Ἀγγλίας.

Αἰσθησις τοῦ ἀποθέματος χρυσοῦ εἰς Γαλλίαν

Ἡ κατάστασις τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ ἐφημερὶς «Journal Officiel», ἐπροξένησε μεγάλην αἴσθησιν εἰς ὅλους τοὺς κύκλους. Ἐκ τῆς καταστάσεως αὐτῆς προκύπτει ὅτι τὸ ἀπόθεμα χρυσοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας ἐνῶ τὴν 10 Νοεμβρίου ἀνήρχετο εἰς 120.968 κιλὰ χρυσοῦ, τὴν 17 Νοεμβρίου ἀνῆλθεν εἰς 122.000 κιλά. Ὅπως ἀναφέρουν τὰ γαλλικὰ φύλλα, «Ὅπως ἀνεφέρομεν ἐπανειλημμένως, ἡ ἐπιστροφὴ τῶν 10 Νοεμβρίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας ἀπὸ τὸν Ὀκεανὸν καὶ τὸν Εὐρωπαϊκὸν Κόσμον, τὰς ἀποφάσεις τῶν ὁποίων ἐκλήθη νὰ ἐκτελέσῃ ὁ κ. Μπονέ

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΘΑ ΑΣΧΟΛΗΘΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΜΕ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΧΑΛΙΦΑΞ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. ('Ιδιαιτέρα 'Υπηρεσία).— 'Εν άναμονῇ τοῦ αὐριανοῦ (σημερινοῦ) ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, μετὰ τὸ ὁποῖον πιστεύεται ὅτι θὰ δοθῇ πρὸς δημοσίευσιν ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, αἱ ἐφημερίδες καὶ οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐξηκολούθησαν καὶ σήμερον νὰ σχολιάζουν διὰ μακρῶν τὸ ταξίδιον τοῦ λόρδου Χάλιφαξ. Ταὐτόσημον ἀνακοινωθὲν πιστεύεται ὅτι θὰ ἐκδοθῇ συγχρόνως καὶ εἰς τὸ Βερολῖνον.

'Ο Βασιλεὺς Γεώργιος ΣΤ' ἐδέχθη τὴν πρωΐαν τὸν λόρδον Χάλιφαξ, ὁ ὁποῖος ἐξέθεσεν αὐτῷ τὰ τῶν συνομιλιῶν του μετὰ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ. 'Ακολούθως συνῆλθε τὸ ἰδιαίτερον συμβούλιον τοῦ Στέμματος, τοῦ ὁποίου μετέσχε καὶ ὁ λόρδος Χάλιφαξ.

'Εν τῷ μεταξὺ καταρτίζεται ἡ ἔκθεσις, τὴν ὁποίαν ὁ λόρδος Χάλιφαξ θὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ αὐριανὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας τηρεῖται ἀπόλυτος ἐχεμύθεια. Παρὰ ταῦτα, ἐβεβαιοῦτο καὶ σήμερον, ὅτι ὁ καγκελλάριος Χίτλερ εἰς τὰς μετὰ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ συνομιλίας του ἔθεσεν ὡς προϋπόθεσιν τῆς συνεχίσεως τῶν ἀγγλογερμανικῶν διαπραγματεύσεων τὴν ἀναγνώρισιν εἰς τὴν Γερμανίαν ἰσότητος δικαιωμάτων εἰς τὰ ἀποιακὰ ζητήματα.

'Ο πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν ἔδωσε σήμερον ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. "Ατλυ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι αὔριον θὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Χάλιφαξ.

'Ο ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. "Ηντεν συνειργάσθη σήμερον ἐπὶ μίαν ὥραν μετὰ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, σχετικῶς μὲ τὰς ἀγγλογερμανικὰς διαπραγματεύσεις.

'Αφ' ἑτέρου ὁ κ. "Ηντεν ἐδέχθη εἰς μακρὰν συνεργασίαν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας, τὸν ὁποῖον ἐνημέρωσεν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ταξιδίου τοῦ λόρδου Χάλιφαξ. Εἰς τοὺς Παρισίους, κατὰ τὰ ἐκεῖθεν τηλεγραφήματα, ἐπιδεικνύεται ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἐν προκειμένῳ. Εἰς τοὺς γαλλικοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐκφράζεται ἡ πεποίθησις, ὅτι αἱ συνομιλίαι τοῦ λόρδου Χάλιφαξ διεξήχθησαν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τῆς γαλλοαγγλικῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία μέχριτοῦδε ἐχαρακτήριζε τὴν ἀγγλικὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Τονίζεται ἐπὶ πλέον, ὅτι ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις συμμερίζεται πλήρως τὴν ἐπιθυμίαν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου πρὸς διευκρίνισιν τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας σχέσεων, δεδομένου ὅτι ἰδεολογικαὶ διαφοραὶ δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίσουν τὴν εἰρηνικὴν συνεργασίαν. Σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν ἐνδεχομένων πολιτικῶν καὶ ἐδαφικῶν μεταβολῶν ἐν Εὐρώπῃ, τονίζεται εἰς τοὺς ἐν Παρισίοις ἁρμοδίους κύκλους, ὅτι τὸ σημερινὸν καθεστὼς δὲν δύναται νὰ μεταβληθῇ διὰ τῆς βίας, παρὰ δι' ἐλευθέρων διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων. 'Η τοιαύτη ἄποψις συμφωνεῖ πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ 'συμφώνου Μπριὰν—Κέλλογκ, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζεται ὡς δεσμευτικὸν ὄργανον, τόσον ὑπὸ τῆς 'Αγγλίας, ὅσον καὶ ὑπὸ τῆς Γαλλίας. Πιστεύεται, ὅτι ὁ λόρδος Χάλιφαξ ἐτόνισε τὴν ἄποψιν αὐτὴν εἰς τὰς συνομιλίας του ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐπομένως ἡ ἐπίσκεψίς του δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐν βῆμα πρὸς καθησύχασιν τῆς Εὐρώπης.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, αἱ δηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προβῇ αὔριον ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ λόρδου Χάλιφαξ εἰς Γερμανίαν δὲν θὰ εἶνε μακραί. Καθ' ἃ ἐγνώσθη, ἡ Κυβέρνησις ὑποστηρίζει ὅτι τὸ ταξίδιαν ἤξιζε πράγματι τὸν κόπον νὰ γίνῃ καὶ ὅτι κατέστη ἐν τῶν συνομιλιῶν ἐσημειώθη αἰσθητὴ πρόοδος. Καθ' ἃ προεβλέπετο ἐν τούτοις, δὲν φαίνεται πιθανὸν εἴτε ἐπῆλθεν ὁριστικόν τι ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ παρόντος, καίτοι διελευκάνθη ὁπωσδήποτε ἡ ἀτμόσφαιρα. Ὡς γνωστόν, ὁ λόρδος Χάλιφαξ ὄχι μόνον ἔμεινεν ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὰς συνομιλίας του μετὰ τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ καὶ τῶν λοιπῶν ἰθυνόντων ἐν Γερμανίᾳ, ἀλλ' ἔχει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ στάσις τῆς Γερμανίας εἶνε φιλικὴ ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς καλῆς ὑποδοχῆς, ἥτις τῷ ἐγένετο.

Κατὰ τὴν «Ψορκσάϊαρ Πόστ», ὁ "Αγγλος ὑφυπουργὸς τῶν 'Αποικιῶν μαρκήσιος Ντούφεριν θὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδείαν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀποικίας τῆς 'Ανατολικῆς 'Αφρικῆς ἐντὸς τοῦ ἐρχομένου μηνός. 'Η σπουδαιότης, τὴν ὁποίαν προσέδωκαν εἰς τὰ ἀποικιακὰ ζητήματα ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ αἱ ἀξιώσεις τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ προσδίδουν εἰς τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον. 'Ο "Αγγλος ὑφυπουργὸς θὰ μεταβῇ πρῶτον εἰς "Αντεν καὶ Σομαλίαν καὶ κατόπιν εἰς Χαρτοὺμ, Κένυαν καὶ τὴν γῆσον τοῦ Μαυρικίου.

'Ο μεταδίδων τὰς ὡς ἄνω πληροφορίας συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος λέγει, ὅτι, λόγῳ τῶν γερμανικῶν ἀποικιακῶν ἀξιώσεων, ὁ "Αγγλος ὑφυπουργὸς δὲν εἶνε βέβαιον ἂν θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ταγκανίκαν.

Τὸ «Νταίηλυ 'Εξπρὲς» ἐπίσης γράφει, ὅτι ἤδη ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις εἶνε πλήρως κατατοπισμένη ἐπὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς γερμανικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῶν γερμανικῶν ἀπαιτήσεων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Αθην. Πρακτ.).— Κατὰ πληροφορίας ἰδιωτικῆς πηγῆς ἐκ Λονδίνου, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ προσκαλέσῃ σὐντομα τὸν Γάλλον πρωθυπουργὸν κ. Σωτὰν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Ντελμπὸς, ὅπως μεταβοῦν ἐκεῖ πρὸς διάσκεψιν. Πιθανώτατα ἡ ἐν λόγῳ πρόσκλησις θ' ἀπευθυνθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

ΡΩΜΗ, 23. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ ἐπίσημοι κύκλοι ἀποφεύγουν νὰ σχολιάσουν τὸ ταξίδιον τοῦ λόρδου Χάλιφαξ, ὅπωσδήποτε ὅμως μία συγκεκαλυμμένη ἱκανοποίησις διαφαίνεται εἰς τὰ ἄρθρα τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι διαπιστώνουν ὅτι αἱ ἀγγλογερμανικαὶ συνομιλίαι δὲν κατέληξαν εἰς συμπεράσματα καὶ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τοῦ λόρδου Χάλιφαξ ὑπῆρξεν ἀνωφελής. Αἱ ἐκ Βερολίνου πληροφορίαι τοῦ ἰταλικοῦ τύπου ἦσαν ἐπιφυλακτικαὶ καὶ ἄνευ χρώματος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς τοῦ λόρδου Χάλιφαξ εἰς τὸ Ράϊχ, ἡ δὲ μόνη ἀντίδρασις, ἐκδηλωθεῖσα ἐν Ρώμῃ, ὑπῆρξεν ἀγανάκτησις ἐκ σχολίων δημοσιευθέντων εἰς τὸν ξένον Τύπον, καθ' ἃ ἡ Ἰταλία δυσαρεστεῖται ἐξ ἐνδεχομένης ἀγγλογερμανικῆς συνεννοήσεως. 'Η ἐπίσημος ἀγανάκτησις ἐξεδηλώθη μὲ τὴν κατάσχεσιν τοῦ φύλλου τῆς «Τριμπούνας», τὸ ὁποῖον περιεῖχεν ἄρθρον ὑπὲρ τῆς γαλλοϊταλικῆς προσεγγίσεως καὶ μὲ τὴν ἀνάκλησιν ἐκ Παρισίων τοῦ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Τριμπούνας». Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι ἐπιμένουν, ὅτι ὁ ἄξων Βερολίνου — Ρώμης εἶνε εἰπέρ ποτε ἄλλοτε ἰσχυρός, ἀποβλέπουν δὲ μετὰ σκεπτικισμοῦ εἰς τὰ ἀπτὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγγλογερμανικῶν συνομιλιῶν.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν βελτίωσιν τῶν ἀγγλοϊταλικῶν σχέσεων, τονίζεται ὅτι οὐδὲν νέον στοιχεῖον προσετέθη μετὰ τοὺς δύο τελευταίους λόγους τοῦ κ. Τσάμπερλαιν.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βελιγραδίου, αἱ γιουγκοσλαϊκαὶ ἐφημερίδες, ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ λόρδου Χάλιφαξ εἰς Γερμανίαν, φρονοῦν ὅτι αὕτη θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Βερολίνου καὶ Λονδίνου, πρᾶγμα ὅπερ δὲν εἶνε δυνατόν, εἰμὴ νὰ ἔχῃ εὐμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς διεθνοῦς καταστάσεως. 'Η «Πράβδα» παρατηρεῖ, ὅτι ὁ λόρδος Χάλιφαξ, μετὰ τὰς συνομιλίας του μὲ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας τῆς Γερμανίας, ἀφῆκε νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι ἡ 'Αγγλία δὲν δύναται νὰ ἀφήσῃ ἐλευθέρας τὰς χεῖρας τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Κεντρικῇ Εὐρώπῃ.

Ο ΚΟΜΠΑΝΥΣ ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΒΑΡΚΕΛΩΝΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Ιδιαιτέρα 'Υπηρεσία).— 'Ο ἐπιστρέψας εἰς Βαρκελώνην ἐκ τοῦ εἰς Βρυξέλλας ταξιδίου του πρόεδρος τῆς Καταλανικῆς Χενεραλιντάντ κ. Κόμπανυς, δεχθεὶς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου διέψευσε κατὰ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰς φήμας, αἱ ὁποῖαι ἐκυκλοφόρησαν ἐν σχέσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, προσθέσας ὅτι «τὰς φήμας αὐτὰς διαδίδει ὁ ἐχθρὸς διὰ νὰ δημιουργήσῃ σύγχυσιν». 'Ο κ. Κόμπανυς ἐξεδήλωσεν ἐν τέλει τὴν χαρὰν του διὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς τὴν 'Ισπανίαν, εἰπὼν ὅτι, «ὅταν κανεὶς εἶνε μακρὰν τῆς πατρίδος μας αἰσθάνεται ἐντονώτερον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ εὑρίσκεται ἐδῶ καὶ νὰ συμμερίζεται τὰς ἡρωϊκὰς προσπαθείας τοῦ λαοῦ».

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ ΜΟΝΑΡΧΙΚΩΝ

Ο ΔΟΥΞ ΤΗΣ ΓΚΥΖΗΣ ΕΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΜΟΝΑΡΧΙΑΣ ΩΣ ΜΟΝΗΝ ΟΔΟΝ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΚΑΓΚΟΥΛΑΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ζωηρὸν ἐνδιαφέρον ἀρχίζει νὰ προκαλῇ ἡ κίνησις τοῦ μνηστῆρος τοῦ Γαλλικοῦ Θρόνου Δουκὸς τῆς Γκύζης, τὴν ὁποίαν κύκλοι τινὲς συσχετίζουν μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν Καγκουλάρ.

Τὸ Πρακτορεῖον Χαβὰς μεταδίδει σχετικῶς τὰ ἑξῆς ἐκ Γενεύης:

'Εξ ὀνόματος τοῦ πατρός του Δουκὸς τῆς Γκύζης, ὁ κόμις τῶν Παρισίων ἔδωκε χθὲς εἰς τοὺς δημοσιογράφους ἀνακοινωθέν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκτίθεται διὰ μικρῶν τὸ πρόγραμμα τῆς Μοναρχίας καὶ τονίζονται οἱ κίνδυνοι τῆς δικτατορίας.

Καθ' ἣν ὥραν ὁ κόμις τῶν Παρισίων — προσθέτει τὸ Πρακτορεῖον Χαβὰς — ἐπέδιδεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ διεθνοῦς Τύπου ἐν τῷ ξενοδοχείῳ του τὸ κείμενον τῆς προκηρύξεως τοῦ πατρός του Δουκὸς τῆς Γκύζης, ὁ Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας τῆς Γενεύης παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κόμιτος καὶ κατέστησεν εἰς αὐτὸν γνωστὸν ὅτι αἱ ἐλβετικαὶ 'Αρχαὶ ἀπαγορεύουν τὴν κυκλοφορίαν τῆς προκηρύξεως τοῦ πατρός του ἢ τὴν ἀναγραφὴν σχολίων δι' αὐτήν. 'Η ἐπίδοσις τοιούτου ἀνακοινωθέντος εἰς τοὺς ξένους δημοσιογράφους ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς ἐλβετικῆς ἀστυνομίας ὡς ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν οὐδετερότητα τῆς χώρας. 'Ο κόμις τῶν Παρισίων δὲν ἔφερεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας καὶ ἡ συγκέντρωσις τῶν δημοσιογράφων προσέλαβε διαφορετικὸν χαρακτῆρα. 'Ο κόμις περιωρίσθη κατ' αὐτὴν νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τῶν ἀνταποκριτῶν εἰς τόνον οἰκεῖον χωρὶς νὰ βιῇ πολιτικὰ ζητήματα. 'Ο κόμις ἀνήγγειλεν ὅτι τὴν ἐπομένην θὰ μετέβαινεν εἰς Βρυξέλλας.

'Η προκήρυξις, τὴν ὁποίαν ἐξ ὀνόματος τοῦ πατρός του Δουκὸς τῆς Γκύζης, ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ ὁ κόμις εἰς τοὺς δημοσιογράφους τῆς Γενεύης καὶ τῆς ὁποίας τὴν κυκλοφορίαν ἀπηγόρευσαν αἱ ἐλβετικαὶ ἀρχαί, ἔκαμνε λόγον μεταξὺ ἄλλων περὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Δουκός, ὅστις — ὡς ἀναφέρεται περαιτέρω — συμμερίζεται τὴν ἀνησυχίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται σήμερον οἱ Γάλλοι διότι δὲν βελτιοῦται ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ διότι ἐν γένει δὲν ἱκανοποιοῦνται οὗτοι μὲ τὰς ἀναγγελλομένας ὑπεράγαν δειλάς, ὀψίμους καὶ αὐτοσχεδίους μεταρρυθμίσεις. Οἱ κίνδυνοι ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποτελοῦν σοβαρὰν ἀπειλὴν ἐν μέσῳ τῆς ἀμηχανίας εἰς ἣν εὑρίσκονται οἱ Γάλλοι, κινδυνεύοντες νὰ στραφοῦν πρὸς τὴν δικτατορίαν, ἥτις ἐξηγεῖται δι' ἄλλας χώρας οὐχὶ ὅμως καὶ διὰ τὴν Γαλλίαν. Τὸ σύστημα τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας κατέστησεν ἀδύνατον τὴν μόνιμον ἀνόρθωσιν τῆς χώρας. 'Η ψῆφος ἀπέβη δέλεαρ καὶ τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν δυνάμεων καὶ δὴ τοῦ χρήματος καὶ ἄλλων κρυφίων τοιούτων. Μόνον μὲ τὴν μοναρχίαν ἡ χώρα θ' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ὀλέθριον αὐτὸ σύστημα καὶ μόνον μὲ αὐτὴν θ' ἀσφαλισθῇ ἡ κοινωνικὴ πρόοδος. 'Η μοναρχία θὰ εὐνοήσῃ ἐργάτας καὶ χωρικούς, θὰ προσεγγίσῃ πρὸς ἀλλήλας τὰς διαφόρους τάξεις καὶ θ' ἀναμορφώσῃ τὸ κράτος μὲ πρόγραμμα ἔχον ὡς βάσιν τὴν περιφέρειαν καὶ τὴν οἰκογένειαν. 'Η ψῆφος θ' ἀναδιοργανωθῇ μὲ βάσιν τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν οἰκογένειαν».

«'Η σύγχυσις, καταλήγει, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται τὸ ἔθνος, θὰ φέρῃ μὲ τὴν σειρὰν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν δικτατορίαν τῆς δεξιᾶς ἢ τῆς ἀριστερᾶς. Μία μόνον λύσις ὑπάρχει: ἡ ἀποκατάστασις τῆς μοναρχίας. Εἶμαι ἀποφασισμένος — συνεχίζει ἡ προκήρυξις τοῦ Δουκὸς τῆς Γκύζης — ν' ἀνακτήσω τὸν θρόνον τῶν πατέρων μου διὰ νὰ δυνηθῇ οὕτως ἡ Γαλλία νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἀπέναντι τοῦ κόσμου ἀποστολήν της».

Εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν ἀναφέρεται, ὅτι ἡ κίνησις τῆς «Αξιὸν Φρανσαϊζ», ἐνεργούσης ὑπὸ ἰδίαν της εὐθύνην, δὲν δημιουργεῖ καμμίαν ὑποχρέωσιν διὰ τὸν βασιλικὸν οἶκον τῆς Γαλλίας.

Νεώτερα τηλεγραφήματα ἐκ Γενεύης πρὸς τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς ἀναφέρουν ὅτι ὁ κόμις τῶν Παρισίων ἀφίκετο ἀεροπορικῶς εἰς Βρυξέλλας προερχόμενος ἐκ Γενεύης.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΚΑΓΚΟΥΛΑΡ

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν Καγκουλάρ συνεχίσθησαν καὶ σήμερον αἱ ἔρευναι εἰς τὰς διαφόρους συνοικίας τῶν Παρισίων, εἰς τὰ προάστια καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας.

'Ο ὑπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Μάξ Ντορμουά, ὑπέβαλε σήμερον εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μακροσκελῆ ἔκθεσιν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὅμως τηρεῖται ἀπόλυτος ἐχεμύθεια.

'Ο ὑπουργὸς ἀνέφερεν ὅτι ἐνδιαφέρουσα ἔρευνα ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἰς Παρισίους. 'Η ἔρευνα αὕτη ἐπέτρεψεν εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἀρχὴν ν' ἀνεύρῃ ἔγγραφα μεγίστου ἐνδιαφέροντος.

Μετὰ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐγνώσθη σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνακάλυψιν ὅπλων ὅτι αἱ ἀρμόδιαι ὑπηρεσίαι εὑρίσκονται ἐπὶ τὰ ἴχνη καὶ νέων, σοβαρῶν, στοιχείων σχετικῶν μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ὅπλων.

'Η ἐφημερὶς «Σὲ Σουὰρ» ἀγγέλλει σχετικῶς μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν «Καγκουλάρ», ὅτι ἡ ἀστυνομία ἐνήργησεν ἔρευναν εἰς τὸν πύργον τοῦ θανόντος βιομηχάνου Φρανσουὰ Κοτύ, ὅπου ἀνεκάλυψε τεθωρακισμένα ὑπόγεια 16 μέτρα ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, μήκους ἑκατοντάδων μέτρων, πλήρως κεκαλυμμένα μὲ λευκὰ μωσαϊκά, μακροὺς διαδρόμους φωτιζομένους δι' ἠλεκτρικοῦ καὶ ὁδηγοῦντας εἰς εὐρείας αἰθούσας ἄνευ διεξόδου, ἀλλ' ἀεριζομένους τεχνητῶς δι' εἰδικοῦ συστήματος.

«'Ανὰ δέκα μέτρα, γράφει ἡ ἐφημερίς, μία τετράγωνος πλάξ ἐπιτοέπει τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ἀγωγούς, οἵτινες διὰ τοῦ πάρκου ὁδηγοῦν πρὸς τὸν Σηκουάνα... ἢ ἀλλοῦ.» Η ἰδία ἐφημερὶς ὑπομιμνήσκει ὅτι τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ Κοτὺ ὅταν ἠγόρασε τὴν ἔπαυλιν πρὸ δεκαετίας, ὑπῆρξε νὰ τὴν ἀνοικοδομήσῃ βάσει τῶν ἱστορικῶν δεδομένων καὶ τῶν ἐπισήμων σχεδίων τῆς 'Εθνικῆς Βιβλιοθήκης. «Διὰ νὰ εἶνε βέβαιος, λέγει, ὅτι καμμία ἀκριτομύθια δὲν θὰ προδώσῃ τὸ μυστικὸν τοῦ πύργου-φρουρίου του, ἐστρατολόγει ξένους ἐργάτας, τοὺς ὁποίους ἀνενέωνεν ἀνὰ δεκαπενθήμερον.»

Κατὰ τὸ «Παρὶ Σουὰρ» τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀστυνομία συνέλαβε πέντε ἄτομα, τὰ ὀνόματα τῶν ὁποίων δὲν ἦλθον εἰς τὴν δημοσιότητα. Κατὰ τὴν ἐφημερίδα, πρόκειται περὶ ἀρχιτεκτόνων ἐπιχειρηματιῶν, οἱ ὁποῖοι κατεσκεύασαν τὰ ὑποπτα ὑπόγεια ἔργα τοῦ μεγάρου τῆς πλατείας Βαντὼμ, ὅπου ἐνηργήθη ἔρευναν χθὲς τὴν νύκτα.

Κατὰ τὸν ἐνταῦθα ἰδιαίτερον ἀνταποκριτὴν τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, ἡ ἀστυνομία μεταξὺ τῶν ἀρχείων τῆς ἐν Παρισίοις ἕδρας τῶν Καγκουλάρ ἀνεῦρεν, ὡς λέγεται, ἔγγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων προκύπτει ὅτι ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ συνδυασμένη ἐπίθεσις ἐναντίον βουλευτῶν. 'Η ἡμέρα τῆς ἐπιθέσεως δὲν προσδιορίζεται εἰς τὰ ἔγγραφα, εὑρέθη ὅμως ἐπίσης καὶ λεπτομερὲς σχέδιον τῆς κατοικίας τοῦ κ. Μπλούμ. Μεγίστη ἐχεμύθεια τηρεῖται ἐν τοσούτῳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ διαμειφθέντα ἐν τῷ Υπουργικῷ Συμβουλίῳ, ὅπου συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῶν Καγκουλάρ.

ΕΚΗΔΕΥΘΗΣΑΝ ΤΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΘΥΜΑΤΑ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΣ ΔΕΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

Χθὲς τὴν 4ην μ. μ. ἐψάλη εἰς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ 'Αμαλιείου 'Ορφανοτροφείου ἐπιμνημόσυνος δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῆς Μ. Δουκίσσης Ἐλεονώρας τῆς "Εσσης καὶ τοῦ Ρήνου, τοῦ ἐπιδόξου Μ. Δουκὸς Γεωργίου τῆς "Εσσης καὶ τοῦ Ρήνου καὶ τῆς ἐπιδόξου Μ. Δουκίσσης Καικιλίας, πριγκιπίσσης τῆς 'Ελλάδος, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν.

Τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν παρηκολούθησαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος 'Αντιβασιλεύς, αἱ Α. Α. Β. Β. Υ.Υ. πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη μετὰ τῶν μελῶν τῆς Αὐλῆς, ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν παρὰ τῇ Αὐλῇ διαπεπιστευμένων διπλωματικῶν ἀποστολῶν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐτελεῖτο ἐν Δάρμστατ ἡ κηδεία τῶν 'Υψηλῶν θυμάτων, τὴν ὁποίαν, πλὴν τῶν γονέων, τῶν Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. τῶν πριγκίπων 'Ανδρέου καὶ 'Αλίκης, παρηκολούθησαν αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. οἱ πρίγκιπες Γεώργιος, Νικόλαος καὶ Χριστόφορος.

Τὴν κηδείαν παρηκολούθησαν ἐπίσης ὁ ἐν Βερολίνῳ πρεσβευτὴς τῆς 'Ελλάδος κ. Ραγκαβῆς, ὁ ὁποῖος καὶ κατέθεσε στεφάνους ἐξ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου 'Αντιβασιλέως καὶ τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τηλεγραφικῶς). — Σήμερον ἐτελέσθη εἰς τὸν ἐνταῦθα ἑλληνικὸν καθεδρικὸν ναὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν 'Υψηλῶν θυμάτων τοῦ δυστυχήματος τῆς 'Οστάνδης. Παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῶν 'Ελλήνων Γεώργιος, ὁ Δούκισσα τοῦ Κέντ, αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ πριγκίπισσαι 'Ελένη, τῆς Ρουμανίας, καὶ "Ολγα, τῆς Γιουγκοσλαυΐας, ἡ Μ. Δούκισσα Τέρινγκ, ὁ τελετάρχης κ. Λεβίδης, ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Α. Μ. κ. Κορτέσης, ὁ πρεσβευτὴς κ. Σιμόπουλος καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΕΚΑΘΗΣΕΝ ΕΙΣ ΓΕΥΜΑ ΠΑΡΑ ΤΗ κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 23. (Τηλεγραφικῶς).— 'Η Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς 'Ελλάδος παρεκάθησε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς γεῦμα παρὰ τῇ λαίδῃ "Ωστεν Τσάμπερλαιν, χήρᾳ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς 'Αγγλίας.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ἐπίσης ὁ πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν, ὁ ὑπουργὸς τῶν 'Εξωτερικῶν κ. "Ηντεν μετὰ τῶν κυριῶν των.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΦΡΑΝΚΟ ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΤ' ΑΡΧΗΝ ΑΝΑΚΛΗΣΙΝ ΤΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 23. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— 'Αγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων, ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο διὰ τὸ ζήτημα τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἔφθασεν εἰς τὴν ἐν 'Αντάϊ ἀγγλικὴν πρεσβείαν καὶ ἐκεῖθεν διεβιβάσθη εἰς τὸν Φόρειν "Οφις ὅπως ἐπιδοθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τῆς 'Επιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως. Βεβαιοῦται ὅτι ὁ στρατηγὸς Φράνκο, ἐνῶ δέχεται κατ' ἀρχὴν τὴν πρότασιν ὅπως ἀποσταλοῦν ἐν 'Ισπανίᾳ ἐξεταστικοὶ 'Επιτροπαὶ διατυπώνει ἐπιφυλάξεις τινὰς καὶ ζητεῖ πληροφορίας ἐπί τινων σημείων. Φαίνεται ὅτι ἡ ἀπάντησις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο εἶνε μακροσκελής.

'Ο στρατηγὸς Φράνκο δέχεται τὴν ἀποστολὴν διεθνοῦς 'Επιτροπῆς εἰς τὴν 'Ισπανίαν, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ ἐξακρι